

De einddatum voor de migratie wordt nu dus door de EBA vastgesteld op 31 december 2020.

In haar advies omschrijft de EBA ook de handelingen die gesteld moeten worden tijdens de migratieperiode.

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Justitie 6 juni 2019

Zaak: C-58/18

CONSUMENTENRECHT – EUROPEES RECHT

Consumentenkrediet

DROIT DE LA CONSOMMATION – DROIT EUROPÉEN

Crédit à la consommation

In een arrest van 6 juni 2019 heeft het Europees Hof van Justitie zich uitgesproken over een prejudiciële vraag betreffende de verenigbaarheid met artikel 5, 6. van richtlijn nr. 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van richtlijn nr. 87/102/EEG van de Raad (*Pb.* 2008, L. 133, p. 66, zoals gewijzigd) van de bepalingen van de ten tijde van het geschil nog geldende wet consumentenkrediet, krachtens welke de kredietgever het krediet moet zoeken dat qua soort en bedrag het best is aangepast aan de consument (art. 15, eerste lid wet op het consumentenkrediet, intussen art. VII.75 WER) en slechts een krediet mag toekennen indien hij er redelijkerwijs van overtuigd is dat de consument in staat zal zijn de uit de overeenkomst voortvloeiende verplichtingen na te komen (art. 15, tweede lid wet op het consumentenkrediet, intussen art. VII.77, § 2, eerste lid WER).

Het betrof een geval waarin de kredietnemer inriep dat de kredietgever de artikelen 10 *et seq.* van de wet consumentenkrediet had geschonden door hem een krediet aan te bieden dat te hoog was in verhouding met zijn inkomsten (en de twee hypothecaire leningen die hij naast het krediet nog moest afbetalen). De kredietgever riep in dat de ingeroepen Belgische bepalingen niet verenigbaar zijn met artikel 5, 6. van richtlijn nr. 2008/48, volgens welke de consument (op grond van de door de kredietgever verschaft informatie) moet beoordelen of het krediet wenselijk is, zonder dat op de kredietgever een algemene verplichting rust om het best aangepaste krediet te zoeken.

Het Hof meent dat uit artikel 22, 1. van richtlijn nr. 2008/48 weliswaar blijkt dat deze richtlijn voorziet in een volledige harmonisatie, zodat de lidstaten geen nationale bepalingen mogen handhaven of invoeren die afwijken van die welke in die richtlijn zijn vastgesteld, maar dit neemt volgens het Hof niet weg dat de laatste volzin van artikel 5, 6. van deze richtlijn de lidstaten bewegingsruimte biedt, aangezien deze tekst bepaalt dat zij “*de wijze waarop en de mate waarin [aan consumenten] bij-*

stand wordt verleend” door kredietgevers en in voorkomend geval door kredietbemiddelaars, kunnen aanpassen. Volgens het Hof vormt het voorstellen van het krediet dat het best beantwoordt aan de behoeften van de consument een vorm van aanvullende bijstand die door lidstaten kan worden opgelegd, aangezien de professionele kredietverstrekker het best in staat is om uit zijn normale aanbod het krediet te bepalen dat het best is aangepast aan de behoeften van de consument.

Het Hof oordeelt in de tweede plaats dat artikel 5, 6. en artikel 8, 1. van richtlijn nr. 2008/48 zich niet verzetten tegen een nationale regeling (zoals de Belgische), op grond waarvan de kredietgever verplicht is om van het sluiten van de kredietovereenkomst af te zien wanneer hij na de controle van de kredietwaardigheid van de consument niet redelijkerwijs kan aannemen dat de consument in staat zal zijn te voldoen aan de verplichtingen die uit de voorgenomen overeenkomst voortvloeien.

6. INSOLVENTIE / INSOLVABILITÉ

*Inge Van de Plas*³

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Cassatie 23 september 2019

BESLAG EN EXECUTIE

Bewarend beslag – Bewarend beslag onder derden – Gerechtelijke reorganisatie – Uithandengeving derde beslagene – Opschorting

SAISIE ET EXÉCUTION

Saisie conservatoire – Saisie-arrêt conservatoire – Réorganisation judiciaire – Dessaisissement du tiers saisi – Suspension

De feiten van dit arrest waren als volgt. Op 2 februari 2016 legt een schuldeiser beslag onder derden bij een bank ten last van NV Grondvest. Op het ogenblik dat het derdenbeslag wordt gelegd, is de procedure van gerechtelijke reorganisatie in hoofde van NV Grondvest reeds geopend. De bank legt een verklaring van derde-beslagene af op 3 februari 2016, maar laat op 8 februari 2016 weten dat het derdenbeslag onrechtmatig is omdat het werd gelegd na de opening van de procedure van gerechtelijke reorganisatie (art. 31 WCO/art. XX.51 WER). Bijgevolg laat de bank NV Grondvest van de bankrekening gebruik maken waardoor het saldo aanzienlijk afneemt.

Het hof van beroep oordeelt dat de bank als derde-beslagene niet het recht had om het beslag te negeren, noch om het derdenbeslag als onbestaande te beschouwen. Daarenboven kan de bank niet zelf beslissen om over te gaan tot afgifte van de gelden op basis van haar eigen oordeel dat het beslag in strijd met artikel 31 WCO is

³. Doctoraatsassistent Insolventierecht, Universiteit Antwerpen.